

zu Oder

O.i.840(1-101).

THESES
EX TT. FF. C
ET CAN. DE IVREIV-
RANDO CONGESTAE.

QVAS AVSPICE CHRISTO, PRAESI-
DIBVS CLARISS. CONSULTISSIMISQE VIRIS
D. Ioanne Michaëlis Cronenburgero, & D. Joanne Hol-
landt, SS. LL. Licent. Dictatore, & Fisco, in ornatis-
fimo Coloniensis Academiæ Iuris Col-
legio publicè defendere
tentabit.

ADOLPHVS STEINGEN.

XXVI. Iulij. CIJ. ID. XCI.

COLONIAE AGRIPPINÆ Kk
EXCVDEBAT PETRVS KESCHIDT.

TRANSITIO.

Q Via Iusurandum frequentius datur de pecunijs creditis, ut non inueniuntur dicatur à Laberio Emplastrum esse aeris alieni: (a) Ideo Iusurandi materia recte sequitur titulum de Condictione ex mutuo. (b)

(a) Gell. Noct. Attic. lib. 16. c. 7. (b) Ita continuant V Ves. & Cuiac. h. t.

THESES I.

EST autem Iusurandum inuocatio Dei, (a) ut sit testis voluntatis ipsius quod nolit fallere, (b) petitq; vt fallentem puniat, (c) atque in hanc pœnam se obligat.

(a) Solius καρδιογνωσίας, non creaturarum. Matth. 5. vers. 35. 36. 37. c. Etsi Christus 26. de iure iur. 22. q. 1. Si quis per capillum. (b) Sic Paulus se vera dicere affirmat Deo teste ad Rom. 9. vers. 1. vnde & Cie. lib. 3. offic. vocat religiosam affirmationem, cui standum propter iustitiam saltem Dei, non metu iræ diuinæ, vt Ethnicè ita impiè assuerat. (c) Duæ igitur iurisurandi partes sunt, cum ut teste: tum ut iudice Deo iusurandum fiat. Cuiac. par. C. h. t. V Ves. par. nu. 2. Heresb. Epit. Iurispr. Christ. Edict. 3. l. 8.

II.

A causa effidente iusurandum triplex est: (a) Voluntarium, Iudiciale, aut necessarium: priora duo ex pactio ipso rū litigatorum: (b) hoc auctoritate iudicis expeditur, (c) ultroneum autem iuramentum Prætor omnino non tuetur. (d)

(a) ut ex inscriptione it. ff. de iure iur. manis est, (b) quod extra iudicium delatum etiam conuentionale iusurandum 17. l. si quis 39. ff. h. t. in iudicio, iudiciale vocatur (c) expressi juris est in l. 1. h. t. l. 3. C. cod. (d) l. Ait Prætor 3. in princ. h. t. Suspectus enim est qui ad iurandum se offert.

III.

Quoties lex ipsa defert iuramentū, non opus est delatione hominis, (a) quo tamen casu non licebit ei ultra taxationem à iudice factam iurare, (b) quin & iuramentum sine delatione præstitum, ad præiudicium iurantis valet, ut teneatur de dolo. (c)

(a) per l. si quando, C. vnde vi. c. vlt. de his quæ vi met. caus. fiunt Costal. in l. Ait Prætor 3. ff. h. t. cum ibi alleg. (b) d. l. 9. C. vnde vi. d. c. vlt. (c) l. si legatarius 23. sup. de dolo. Costal. in d. l. 3. h. tit.

IV.

Pupillus iusurandum deferre non potest, (a) si tamen deferat, queritur exceptio, qua replicatione eliditur. (b) Planè si pupillus ex delatione iurauerit, seruatur iuramentum, (c) potest deferre auctoritate Tutoris, (d) sed nec adultus sine curatore iuramentum defert. (e)

(a) l. iusurandum 7. 5. pupillus ff. h. t. (b) d. l. 17. d. 5. l. 1. 5. 1. ff. Quarum rer. act. (c) l. qui iu- rasse 26. ff. h. t. (d) d. l. 17. 5. 2. l. tutor 35. in princ. h. t. (e) nam quoad acta iudicij comparantur, alias iudicium & acta nulla essent, l. acta 5. vlt. ff. re iud. vid. Costal. in l. iusurandum 17. h. tit.

A causa

V.

A causa materiali iuramentum debet esse rei licita (a) & honesta: nec enim esse debet vinculum iniquitatis. (b) Vnde iurans seruare statuta, ad illicita non astringitur, (c) nec enim obligatorium est contra bonos mores praesitum iuramentum, (d) quod eosque rerum esse constat, ut nec iudex iurans reos spem impunitatis si delictum confiteatur, iuramento alligetur. (e)

(a) VVes.par.nu.s h.t. (b) c.1.de iure iur.in 6.22.q.4.c.in malis ibid.22.q.4.c. Inter cetera. (c) d.c.in 6. Iniquum enim esset ad id astringi de quo cogitatum non docetur l qui cum tutorib. §.fin. ff. de tutor.l.5.ibid.c. Quintilian. &c. veniens cod. (d) c. non est obligatorium, de reg.iur.in sex. vid. cumul.alleg.hic à VVes. (e) Est enim contra bonos mores & publicam salutem, l. ita vulneratus s. ff. ad l. Aquil. neque potest iudex remittere poenam capitalem delinquenti, l.2. in fin.contrar.tenet. Alciat. in l.natura ff. V.S. Dec.nu.7. Cag. 18. in l. Ea est natura, ff. reg.iur.

VI.

Ex eodem fonte descendit, quod ius iurandum pactis (a) de futura successione, (b) vel ijs quibus libera testandi facultas diminuitur, (c) adiectum iure improbatur.

(a) l.iurisgentium §. generaliter ff. Paet. l. non dubium C. legib. (b) l.fin. C. paet. tales enim vt indignos ab hereditate repellendos existimat Mart. in l.2. §. vlt. His quib. vt indig. l.ex eo. C. inut. stipul. Conuenit in eos vetius dict. Si vult ut es cadauer exspecta (c) l. stipulatio hoc modo 61. ff. verb. obl. l.3.4. C. transact.

VII.

Illicitum autem tribus modis dicitur iuramentum. Primo ex eo quod iuratur. Secundo ex causa extrauenienti. Tertio ex modo iurandi. (a) Exemplum primi modi est iuramentum Herodis saltatrici praesitum, (b) Davidis de occidendo Nabal. (c) Secundi exemplu esto, an Monachus iurans Virginis fidem coniugalem isti iuramento sancte stare debeat, et si quidem propter votum castitatis, scilicet, illicitum sit: tamen standum erit. (d)

(a) c. Innocens 22.q.4. (b) c.1. Est etiam 2.22.q.4. (c) c. Quod David 3. ibid. (d) d.c. Innocens, coniugem enim habere in seipso malum non est, d.c. Tertij modi exempl. vide infra Thes. io.

VIII.

Ad varia iuramentum adhiberi solet; vel ad fideipromissionem; vel ad contractuum confirmationem; vel ad litis decisionem. (a) An vero ad obligationem producendam iure civili efficax sit, controvexitur. Affirmativa verior videtur. (b)

(a) Hæc vid apud VVes.in par.h.t. (b) l. si duo 13. §. fin.h.t. l.7. oper.libert.

IX.

Huic annexitur quæstio non minus utilis quam elegans. An ut obligatio facti, ita promissio iurata ad faciendum, praestando interesse impleri possit, quod negandum existimat Couarr. in c. quamuis 2. part. relect. §.4. num. 6.

X.

A causa formalis iuramentum per Deum (a) & sancta eius Euangelia (b) concipi solet ac debet. Ita autem iurandum est ut defertur, (c) Vnde si quis illicite, ut per caput tuum, vel alio modo iurares detulit, tu per Deum licet fortius & melius iuraueris, nec tamen tibi proderit. (d)

(a) Panor. in c. 2. de spons. per nomen enim solius Dei in christiana repub. iurandum est. iux. præcep. In nomine Dei tui iurabis. Exod. 23. Iud. 11. Deut. 6. & 10. Ioan. 23. Matth. 5.
(b) Ex const. Iust. l. rem non nouam s. patroni C. Iudic. Nouel. Constit. 50. Heresb. Epit. Jurisp. Christ. Edict. 3. l. 32. (c) l. Ait prætor 3. s. fin. h.t. (d) Non enim quoad me efficacius iurasti quia non consensi, Cast. l. 3. s. fin. nu. 2. h.t. per l. fin. ff. vsu & hab.

XI.

Cum igitur tantum vni Deo iuriandum præstetur, (a) per creaturas iurare impium est. (b) Nec igitur promissio per fidem principis, boni viri, nobilis, vim iuramenti habet, (c) quin & inuocatio hominum mortuorum, ut impia in bene institutis curijs repudiatur. (d)
(a) Ex definit. & thes. 10. V Ves. per Anch. conf. 192. in par. hic n. 6 (b) c. Etsi Christus 25 iureiur. 22. q. 1. Can. si quis per capil. cum sup. alleg. loc. sac. scrip. (c) consule definit. sup. ex qua patet, Est enim enorme facinus gloria que Deo debetur Sanctis & creaturis tribueat d. c. Etsi Christus iureiur. V Ves. par. nu. 6. Heresb. Epit. Jurisp. Christ. Edict. 7. l. 3.

XII.

Ea omnino forma iuriandum est que licita sit, (a) proinde si Iudeus per Thora & legem Moysi, Ethnicus per Iouem Turca per Alcoranum iuret, ei standum erit. (b) Deus autem per seipsum iurat. (c)

(a) l. non erit s. s. Diuus 1. ff. h.t. licet Costal. in d. l. 5. contra existimet & Saracenos iurare ex sua superstitione posse (cum in ciuitate non tolerantur) negat. (b) iux. Const. Imper. Anno 1536. Spiræ publicata. (c) de se. n. ipse solusest, & idoneus testis arg. 22. q. 1. c. II.

XIII.

A causa finali iuriandum de quo dicere huius propriè loci est, dicitur litis decisori- um, (a) & definitur, ὁ ὄρκος ἐστιν ὅμολογία καθορισμὴ μετὰ τῶν ταραχῶν θεως δει- ας. (b) hoc est, probatio cum obtestatione diuina litem definiens. (c)

(a) l. 1. ff. h.t. (b) Clemens Alex. (c) Sic verbor. translat. vult. Jurisp. Rom. meth. lib. 2. cap. 2.

XIV.

Triplex hoc iuramentum (a) est: voluntarium quod ex conventione, (b) per modum transactionis (c) extra iudicium defertur, quod susceptum præstari debet, (d) nec referri deferenti potest. (e)

(a) vid. sup. Thes. 2. (b) l. iuriandum, 17. l. si quis 39. ff. h.t. (c) l. 2. ff. h.t. cui iuramentum vi sua atque efficacia in multis antecellit, ex hoc enim agitur, ex illo non vid. gl. in l. 2. ff. h.t. (d) Est enim primo voluntatis postea necessitatis l. sicut C. Actionib. l. in commodati s. sicut ff. commod. (e) d. l. iuriandum 17. ff. h.t.

XV.

Litem omnino omnem decidit. (a) Etsi fortasse verè iuratum non sit, (b) continet spe- ciem transactionis, (c) maioremq; habet autoritatem quam res iudicata, (d) & cedit loco solutionis. (e)

(a) Ex l. 1. h.t. (b) s. Item si quis post. Inst. Action. Non enim amplius queritur an de- beatur, cum ea quæstio transacta sit. l. Non erit s. dato ff. h.t. l. Quod si cum 21. ff. Dol. mal. (c) l. 2. ff. h.t. (d) d. l. 2. (e) l. qui iurasse s. fin. cum l. seqq. ff. h.t.

XVI.

Ideoque detecto periurio alijsq; repertis instrumentis, controuersia eo sopita non re- suscita.

suscitatur, (a) ut nec alia queuis sopia transactio, (b) quod enim Iuris autoritate factum est praeulet veritati naturae. (c)

(a) l.i. C. reb. cred. & iureiur.l.admonendi 31.in fin.h.t.l. Quod si 21.ff. Dol. mal. cum l. seq. (b) l. sub praetextu C. Transact. (c) d.l.i. C. reb. cred. hinc dicitur maiorem habere auctoritatem quam res iudicata, l.2. ff. cod. Vult Iurisp. Rom. meth. lib. 2. cap. 2.

XVII.

In iudicali iureiurando lex 38.h.t. primas tenet, (a) Manifesta turpitudinis & confessionis est, nolle, nec iurare nec iusurandum si à iudice approbatū fuerit (b) referre. Quare si neutrum præstiterit, is cui delatum est, ad solutionem cogi debet, (c) nisi iustum eius recusandi caussam habeat, (d) aut conscientiae religionem testibus, aut idoneis probationibus supplere possit. (e)

(a) quo facit lex iusurandum 34. §. datur ff. h.t.l. delata 9. C. h.t. (b) l. generaliter 12 §. sed iuramento C. h.t. (c) d. l. delata 9. in fi. C. h.t. d. l. iusurandū §. Ait Prætor. (d) Gothofr. in d.l. Manifesta ff. h.t. vbi multas caussas cumulat. (e) VVes. hic. nu. 9. & alij in l.2. & l. delata C. h.t. arg. l. Eum qui, in prin. h.t.

XVIII.

An autem hoc iusurandum deferri possit, et si deferens planè nihil probauerit iuris est contiouersti, ego deferri posse verius existimo.

Schneid. in §. Item si quis postul. nu. 20. & 21. Inst. Actionib. dd. in d.l. Manifesta h.t.

XIX.

Qui hoc iuramentum desert, prior de calunnia iurare debet, (a) quod referenti non defertur, (b) nec à partibus remitti potest, (c) tacite tamen remissum processum non rescindit, (d) remittitur tamen quibusdam personis, puta patrono domino feudi & similibus. (e)

(a) l. iusurandum 34. §. Qui iusurandum l. si non 37. ff. cod. l. 9. delata 9. C. h.t. (b) l. 34. §. datur ff. h.t. § fin. Instit. Fideicom. hæred. non enim est ferendus actor, si conditionis quam ipse detulit, de calunnia velit sibi iurari, d. §. datur h. tit. (c) Est enim juris diuinis Exod. 22. a vers. 7. vsque 10. & pub. vtilit. caussa introductum Auth. Principales, C. iure iur. prop. Calum. Menoch. arbit. iud. lib. 1. q. 20. Heresb. Epit. Christ. Iurisp. Edict. 3. l. 33. (d) Menoch. d. loc. in fin. Zaf. ad l. Cum quid ff. Si cert. pet. Heresb. d. loc. Gaill lib. 1. Obser. 84. nu. 2. (e) l. iusurand. 38. §. qui iusurand. iūcta l. si patronus 16. h. t. vide Gothofr. ad d.l. iusurand. & cundem ad l. delata 9. C. h.t.

XX.

An hoc iuramentum calunnia à litis expensis excusat dubium est, ego negatiuè responderim.

Castr. in l. Ait Prætor §. remissiuè. Bart. in l. properandum §. siue autem nu. 1. C. iud.

XXI.

Porrò remissum iusurandum pro iurato habetur: (a) proinde qui rem contiouersti in conscientiam recepit instar iuramenti litem decidisse videbitur. (b)

(a) l. Remittit 6. cum seq. C. h. tit. l. i. C. h. t. (b) sic tenet Sich. l. i. num. 8. C. h. t. Intellige si de paruo. Secus si de magno præiudicio agatur.

Postquam

XXII.

Postquam ita à reo iuratum est, denegatur actio, (a) actori autem iuranti actio infamum nascitur, (b) nisi super aliquo facto nominatum est iuratum, putà, vendito, tum enim erit actio venditi. (c) Reus acquirit exceptionem iuris iurandi (d) quæ transit in & contra singularem successorem eiusdem rei, (e) secùs in actione personali vbi opus est cessione. (f)

(a) l. Nam postquam 9.h.t. (b) d.l. Nam posteaquam 9.§.l. l. actori 8.C.h.t. Oldendorp. claf. l. actio. 9. (c) l. si duo patroni §.3 h.t. d.l. 8.C.h.t. Sich. rubr. n. 19. C.h.t. (d) quæ est litis finitæ transactionis &c. Paul. Cast. in l. 1. ff. h.t. l. si posteaquam 9.h.t. (e) l. idemq; in fin. ff. pro socio. l. in hoc iudicium. Cic. med. ff. commu. diuid. (f) l. 3. §. fin. vsuf. quem cau. Paul. Cast. in l. 7. in princ. ff. h.t. Bart. in l. si tertius §. si quis prius. num. 6. ff. Aqua Pl. Arc.

XXIII.

Cum autem habeat vim iudicij & litis contestationis, (a) quæ in 40. annos actionem prorogat, (b) hinc efficitur, vt si statuto caueatur, debitorem post decem vel quinq; annos actionem amittere, posse is nihilominus post illud spacium agere, si iuramentum in contractu sit additum. (c)

(a) l. Nam posteaquam 9.§. si is qui. ff. h.t. l. sed si §. 1. de iud. l. Tutor in fin. h.t. (b) l. vlt. de Praescrip. 30. vcl. 40. an. (c) vid. Costal. d. l. 9. §. si is qui. ff. h.t.

XXIV.

An autem sententia post eiusmodi iurandum requiratur, ambigitur. Ego cum VVes. contra communem (a) non requiri dixerim. (b) Actio autem non ipso iure sed ope exceptionis (c) exspirat, in ciuilibus: secùs in criminalibus. (d)

(a) Sic Paul. Cast. sentit in l. 1. h.t. (b) VVes. in par. nu. 9. quoad effectum enim non differt à superiori, fac. l. 5. § dato l. II. §. fin. l. post rem ff. re iudic. (c) quæ impedit inchoari iudicium. & est exceptio litis finitæ, vt colligitur ex l. 1. ff. eod. c. 1. in 6. de litis contest. (d) Castr. d. l.

XXV.

Necessarium præstare is cui defertur cogitur, (a) litem decidit, causa tamen veritate in suspenso manente, nouis enim repertis instrumentis retractatur. (b)

(a) parendum enim voc. iudicis ca. fin. ext. eod. (b) l. admonendi 31. h.t.

XXVI.

Defertur in supplementum semiplene probationis, (a) vnde suppletorium dicitur (b) locum non habet in causis criminalibus, (c) alijs ve causis arduis, (d) nec debet deferri à iudice cuiquam nisi semiplene quid probauerit, (e) isq; eius sit integratis & fidei, vt verosimile non sit eum peieraturum. (f)

(a) l. in bonæfidei C.h.t. Menoch. arb. iud. lib. 2. cas. 190 nu. l. (b) Myns. cent. 1. obser. 68. Schenck concl. 47. Myns. cent. 2. obser. 87. Men. dd. (c) Myns. d. cent. 2. obser. 87. Gaill pract. 1. obser. 108. nu. 12. & lib. 2. obser. pract. 94 nu. 3. & lib. 1. de pac. publ. 8. nu. 13. vide Vult. Meth. Iurisp. Rom. cap. 2. lib. 2. Menoch. arbit. iud. sup. d. lo. nu. 17. (d) Myns d. obser. 68. Gaill d. obser. 108. Menoch. supr. d. l. num. 17. (e) d. l. in bonæfidei C.h.t. (f) Vult. d. loc. cum ibi alleg. dd.

non

non enim debet esse vilis aut infamis persona, inter quos solent haberi fœneratores Iudæi, Menoch d. loc. nu. 3.

XXVII.

An autem tam vehemens esse posse præsumptio ut Iuramentum hoc à iudice deferri queat, quæstionis est, & posse ex præsumptione deferri cum Menochio affero.

Menoch. cont. Socin. de arbit. iud. lib. 2. cent. 2. cas. 190. nu. 3. Sich. l. 3. nu. 12. C. h. t.

XXVIII.

Item queritur an criminofus accusanti iuramentum deferri posse, & ex eo præstito condemnari: Ego cum Castr. inter pecuniariam & corporalem pœnam distinguo. in l. Ait Prætor 3. h. t. nu. 10.

XXIX.

Debet autem iudex res quando suspicionibus tantum oneratus est, (a) vel de criminis plene accusator non probavit iuramentum ut se purgat deferre, nec aliter absoluere. (b)

(a) c. fin. de purgat. Canon. (b) l. vbi C. Fals. Auth. Nouo iure. C. Pœn. iud. qui mal. l. prælenti, §. Sicubi C. Episc. & cler. vid. l. 3. nu. 10. in fin.

XXX.

Periurij pœna, diuina exitium, humana dedecus est. (a) Non punitur tamen iuramentum si sit litis decisuum, (b) si aliud punitur extra ordinem: (c) infamia notatur. (d) Testis in aliena causa peierans, similitudine eius supplicij, de quo agitur, puniendus est. (e)

(a) Sic l. 12. tab. cauetur, (b) neque enim tale iuramentum potest refutari. Cost. l. si duo 13. §. si quis per Bald. in l. 2. C. eod. quam vide fallit in necessario quod retractari potest. Si char. l. 2. C. eod. (c) VVes. par. nu. 10. Qui satisd. cog. Sic & Imp. rescriptis fustib. eum castigandum dimittere, & ita superindici, τροπετῶς μὴ ὄμνυε, tex. expressi. in l. si duo §. fin. (d) l. si quis maior. C. Transact. (e) Sich. d. l. 2. num. 7. & fin. C. h. t.

COROLLARIA.

I.

An iuramentum vi metuere extortum, (a) fides hosti ac heretico data seruanda sit, (b) sape & multum disputatur, ego omnino seruandum assuero.

(a) c. ad audientiam, de his quæ vi met. caus. cum glof. Canon. ibid. c. Si vero. iure iur. Nec valet elusio quod voluntas libera non sit, cum iactura pecuniae eligatur, ut vita retinetur. 25. q. 1. merito, (b) c. noli 23. q. 1. l. 5. ff. capt. & postli. 22. q. 4. inter cætera. Iosuæ 9. & 20. Item Chroni. 37. vers. 13. qui secus faciunt videant, inquit Cic. lib. 3. off. ne latebras periurij querant, ita tenet Menoch lib. 2. cent. 4. cas. 336. nu. 32. Heresb. Epit. Christ. Iurisp. Edict. 3. l. 28.

II.

Secundò queritur an princeps secularis iuramentum remittere possit? quod vt in principe, nisi in causis sue potestari subiectis, ita in Pontifice, nisi in ijs quæ ad dispensationem eius pertinent, negauerim.

Couarr. in c. quamvis de pact. 1. relect. §. 3. num. 5. & 12.

AB:153255
(X2203998)

K

D. Legat. St. Thomasm. Galli

Farbkarte #13

